

Apropierea marii sărbători a eliberării patriei de sub jugul fascist se simte din plin și în uzina noastră. Muncitorii tineri, asemenea celor vîrstnici, își sporesc eforturile pentru a traduce în viață angajamentele luate. Astfel, colectivul uzinei care, în cinstea zilei de 23 August și-a propus să realizeze peste plan o importantă cantitate de țevă finită, realizase pînă la 16 august o depășire de aproape 500 tone față de angajamentul luat, precum și importante economii: circa 200.000 lei peste angajamentul inițial etc.

de Gheorghe Constantin și Niță Broască. Amindoi laminoriști. Și amindoi exemplu de muncă, de devotament față de colectivul uzinei. Am dat aici doar cîteva exemple. Bineînțeles nu sînt singurele. Cuvinte de laudă pot fi aduse și altor sportivi de nădejde, ca de pildă Ion Scarlat și Petre Chirvase. Prin operativitatea și priceperea lor, cei doi lăcătuși asigură totdeauna circuitul normal al cremalierei sau al bancurilor de tras țevi. Ca sportivi, aproape că nu mai trebuie să-i recomandăm: sînt oameni de bază

Rugbistul Petrache Picoș, laminorist la uzina „Republica“, în timpul lucrului

Foto: Boris Ciobanu

Cum a fost posibil să se obțină astfel de realizări? Se înțelege, prin efortul unit, susținut, prin entuziasmul tuturor muncitorilor, conștienți că lucrînd mai bine, mai cu spor, ei își aduc contribuția la realizarea mărețului plan trasat de cel de al III-lea Congres al P.M.R. pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

Și nu sînt puține exemplele de muncă creatoare, entuziastă ale muncitorilor noștri, laminoriști sau trefilatori, cuplorari sau frezori, strungari sau bobinatori, electricieni sau lăcătuși tehnicieni și ingineri. Mă voi limita în rîndurile de față la cîteva exemple dintre tinerii sportivi care la locurile lor de muncă, învățînd din exemplul comuniștilor, s-au dovedit a fi oameni de nădejde, oameni pe care te poți bizui.

Într-una din secții lucrează laminoristul Petrache Picoș. Este un tînar modest, conștiințos, gata totdeauna să răspundă fără zăbavă la orice acțiune inițiată de conducerea uzinei, a secției. Tînarul laminorist și-a adus un aport substanțial la depășirea normelor brigăzii sale cu 15—20 la sută. Petrache Picoș este unul dintre cei mai talentați rugbiști din uzină. El joacă, de altfel, în echipa Gloria-Republica. În aceeași secție muncește cu mult sîrg popicaru Constantin Bălaș. El este membru în brigada de tineret și este cîtat printre cei mai pricepuți laminoriști de la „țevi sudate“. Impreună cu brigada, Constantin Bălaș a depășit norma cu peste 12 la sută.

În alt loc de muncă, la secția „tras la rece“ își desfășoară activitatea unul dintre cei mai tineri și mai apreciați sportivi, fotbalistul Vasile Ghețu, portarul echipei uzinei noastre. Lăcătușul Vasile Ghețu abia a implinit 17 ani. Dar, în ciuda tinereții sale se evidențiază totdeauna prin lucru de calitate, prin disciplină.

O altă secție se mîndrește cu alți doi sportivi. Rugbiști. (Trebuie să fac o precizare: rugbiul are la noi, la „Republica“, o puternică tradiție, ca și la Ateliera C.F.R. Grivița Roșie sau la uzinele „Mao Tze-dun“). Este vorba

„O duminică sportivă“

Într-una din zilele trecute, comuna Mocira din Maramureș situată pe malul drept al râului Lăpuș, a cunoscut o animație deosebită. În duminica aceea se desfășura Concursul cultural-sportiv și toată comuna înmăta. Se discuteau șansele echipelor, se legau noi prietenii, se făcea un rodnic schimb de experiență.

— Ce zici, îi batem pe cei din Mocira? întrebă tînarul colectivist Anton Lupan pe tovarășul său de echipă Dumitru Belbe. Era vorba de meciul de fotbal pe care echipa lor, Ciocirlia Groși, trebuia să-l susțină cu Spicul Mocira.

— Știu eu? Trebuie să ne străduim și cred că vom reuși.

...Și iată că jocul era pe terminate. Ultimele minute au trecut repede și fluierul arbitrilor a conștințit victoria celor de la Ciocirlia cu 3—0.

Nici unul dintre sufele de spectatori nu s-a clintit de la locul lui. Urma jocul „vedetă“ între Muncitorul Săsar și Stăruința Recea. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2.

La volei, Ciocirlia Groși a fost învinsă de gazde, Spicul Mocira, cu 3—0.

V. SASARANU-coresp. reg.

Demni de sarcinile încredințate

Deși nu e prea mare, asociația sportivă Recolta G.A.S. Stupini—Brașov, face parte dintre asociațiile care au o activitate susținută. Avînd sprijinul efectiv al organizației de partid și al conducerii gospodăriei, consiliul asociației a inițiat o serie de acțiuni soldate cu rezultate dintre cele mai frumoase. Ceea ce trebuie arătat însă în primul rînd, este faptul că sportivii asociației figurează mereu printre cei mai buni muncitori în toate domeniile de activitate ale gospodăriei.

Astfel, combinatul Iuliu Zahar, fotbalist de bază în echipa gospodăriei, a primit titlul de fruntaș pe G.A.S. la recoltatul cerealelor, reușind să predea zilnic magaziei peste un vagon de grîu boabe.

De asemenea, fotbalistul Georg Götsch, mecanic de întreținere la mașinile agricole, este mîndria sectorului. Orice reparație este efectuată în cel mai scurt timp și de calitate superioară.

În cinstea zilei de 23 August, distincții de fruntași au obținut și sportivii Ladislau Ferencz — ingrijitor la sectorul porcine, Ion Manea — muncitor la transportul cerealelor, Mihai Ignat — grădinar, Ilie Puia — brigadier zootehnist, și alții.

În mod special trebuie vorbit despre tînara utemistă Viorica Mustăța, voleibalistă în echipa gospodăriei, muncitoare la secția de incubație. Datorită rezultatelor obținute în muncă, a primit din partea Direcției Generale G.A.S. distincția de „Fruntașă pe ramură“.

Muncitorii gospodăriei vorbesc cu drag despre sportivii lor și asistă la toate competițiile pe care le susțin, încurajîndu-i. La rîndul lor, fotbalistii, voleibalistii, popicarii și ceilalți sportivi se străduiesc să se achite conștințios de sarcinile ce le revin. Și acest lucru l-au reușit.

GH. CORCODEL-coresp.

La Calafat, printre cei mai tineri fotbaliști

Gazdă de cîteva luni a unui centru de pregătire și specializare la fotbal pentru copii, stadionul Dunărea din Calafat trăiește din plin frezmătul voioșiei micilor jucători. Într-una din zilele trecute am poposit pe stadion, în mijlocul viitorilor fotbaliști.

...O dimineață de vară, însoțită. Copiii, cu fețele rîndind de bucurie, alergau, sîrceau, făcînd mare larmă. Un fluierat scurt și s-a făcut liniște. În cîteva clipe întreaga garnitură de prichindei s-a adunat în formație pentru prezentarea raportului.

Un copilăndru brunet face cîteva pași înainte și cu voce puternică rostește:

— Tovarășe antrenor! Grupele unu, doi și trei din cadrul centrului de învățare a fotbalului sînt gata pentru începerea lecției. Raportează elevul Mihai Tenea.

Antrenorul Nicolae Titiriga se apropie de copii și, ca la fiecare oră de program, le explică tema lecției ce urma să se desfășoare.

Copiii sînt numai ochi și urechi.

Apoi, după antrenament, a fost rîndul nostru să fim atenți. Antrenorul a început să ne relateze amănunte despre activitatea din cadrul acestui centru. Am notat cu grijă cuvintele lui pline de căldură și ne-am grăbit să vi le transmitem și dumneavoastră, dragi cititori.

Prin grija consiliului raional U.C.F.S. a fost înființat acest centru de învățare a fotbalului, în care activează 73 de copii și juniori, împărțiți pe grupe de vîrstă și stadiu de pregătire. Viitorii fotbaliști sînt foarte ascultători și dornici să-și însușească cit mai multe din tainele jocului. Au fost descoperite elemente înzestrate, capabile să atingă o înaltă valoare. Printre aceștia se află Ion Baroga (14 ani), Gheorghe Vișan (15 ani), Mihai Tenea (16 ani), Cornel Ciobanu (11 ani) ș. a.

Dragostea cu care se muncește în acest centru, programul minuțios întocmit, spiritul de răspundere al elevilor, nivelul ridicat al pregătirii teoretice și practice asigurată de antrenorul Titiriga și de instructorii voluntari Marin Nătarău și Dorel Pirvan dau garanția că peste puțină vreme în bătrînul oraș de pe malul Dunării vor apare jucători de valoare. Localnicii așteaptă cu multă răbdare. Poate că peste cîteva ani copiii de acum vor culege ropote de aplauze într-un meci de categoria B. Sau poate chiar A!

MIHAI CARAULEANU—coresp.

NUMARUL URMATOR AL ZIARULUI NOSTRU VA APARE VINERI 25 CRT. LA ORELE OBIȘNUITE.

SPORTUL POPULAR

Nr. 3880

Pag. 3

SPORTIVII UZINEI

De cum apar zorile însoțite ale dimineții, pe standul de probă al uzinei 1 Mai din Ploiești se vede înălțîndu-se strălucitoare și măreață noua instalație de foraj 4 L.D. care de mult a depășit prin faima sa hotarele țării.

Această instalație de foraj constituie mîndria harnicilor ei constructori. Printre aceștia se află și nenumărate nume de sportivi care își aduc prețiosul lor aport la realizarea frumoaselor succese obținute de uzină, la îndeplinirea și depășirea angajamentelor ce au fost luate în cinstea zilei de 23 August.

Comunistul Vasile Georgescu, cazangiu, clasat pe locul 2 la 110 m.g. și locul 3 la 400 m.g. în recenta ediție a campionatelor republicane de seniori la atletism, Ilie Alexandru cîștigător al categoriei grea în cadrul „Cupei orașelor balcanice“ la box, sau Nicolae Rotaru — tipăritor la turnătorie de fontă, Avram Groza și Avram Nicolae — lăcătuși, Ghiță Alexandru II — mecanic auto, Nicolae Soare — turnător, Florea Tătuță — sudor, Gabi Miștoiu și Tudor Adam — tehnicieni, fac cînte colectivului de la uzinele „1 Mai“. Ei practică sporturi ca atletism, box, handbal, alpinism; obțin în producție, ca și pe terenul de sport, rezultate dintre cele mai bune.

Dar mai bine să le facem o vizită la locul lor de muncă. La secția turnătorie de fontă l-am întîlnit pe utemistul Teofil Chiriluc, dublu campion regional la atletism, care toamă manevra cu multă pricepere oala de turnare a celei de a 303-a șarje de

fontă. Pentru succesele obținute în producție, el și brigada din care face parte au fost evidențiați, primind drapelul de brigadă fruntașă pe secție. Tot fruntași în producție am întîlnit și în secția condusă de tînarul inginer Dumitru Ghinea, care este și președintele secției de box a asociației Prahova.

Pe una din mașinile de frezat la care lucrea candidatul de partid Spiridon Șerbănescu, campion regional de schi și un bun voleibalist, se afla un drapel pe care scria „Pentru cea mai bună brigadă pe secție“. Din brigada condusă de el mai fac parte și sportivi ca fotbalistii Petre Herea, Silviu Dragnea, motociclistul Nicolae Stănescu, boxerul Ioan Bondrea, cu toții strungari. Dar mîndria brigăzii lor este comunistul Ioan P. Constantin, inotător, care a obținut titlul de „cel mai bun strungar al secției“. Asemeni lui, handbalistul Vasile Bunea, lăcătuș de întreținere de la secția cazangerie, a obținut titlul de „cel mai bun lăcătuș pe secție“.

La plecarea ne-am oprit în fața panoului inovatorilor. Aici am întîlnit fotografia inginerului Marcu Tache, șeful secției forjă, care anul acesta a realizat mai multe inovații, cu o importantă eficiență economică. Ing. Marcu Tache este în același timp și președintele secției de fotbal a A. S. Prahova „1 Mai“ Ploiești.

Alături de ceilalți muncitori ai uzinei, sportivii muncesc cu mult spor și obțin rezultate dintre cele mai bune, pe care le închină zilei de 23 August, Ziua eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

FLORIAN ALBU

POVESTEA DE LA BULGĂRUȘ

(Urmare din pag. 1)

Cum de s-a întîmplat „minunea“?

S-a întîmplat pentru că din cei 3.000 de bulgărușeni, vreo 1.200 și ceva sînt membri ai U.C.F.S.

Pentru că handbaliștii și-au zis: „Pînă cînd nu mai cu jocuri în deschidere la fotbal?“

Pentru că tovarășul Wegeman, contabilul de la cooperativă, n-o lungeste cu deconturile, ci se grăbește, că după-masă e antrenor.

Pentru că rotarul colectivist Adam Slatina și muncitorul Nicolae Sîmeș de la „Gostat“ și-au făcut și ei o socoteală: dacă Nodera sau Bulgaru, care vin și ei de la țară, i-au bătut pe Vyha și pe Mortensen, de ce nu i-ar bate și ei pe cei de la Sibiu sau de la Brașov?

Pentru că pe studentul Erwin Strebel, fiul unei muncitoare de la „Gostat“, nu l-a răbdat inima să treacă la Știința Timișoara, ci l-a tras tot spre Bul-

găruș, alături de prietenii săi Iosif Denuel — electricianul, sau Patru Stan — brigadierul zootehnician.

Și încă vreo sută de „pentru că“, dintre care cel mai de seamă este acela că tovarășii Alexandru Roman, secretarul organizației de partid și Roman Uibar, după ce au arătat care sînt binefacerile sportului, au pus umărul, ca să afle încă o dată orașul ce poate satul nostru nou.

Anul trecut, în cîteva însemnări de la Biled (la doi pași de Bulgăruș) apărute în „Gazeta Literară“, reporterul scria, cu admirație, despre mulgătura al cărei coas de aur mingia fîta vacii și despre porcarul care caligrafia, grav și doct, cuvîntul „gestante“.

Existența unei echipe de colectiviști în prima categorie de handbal a țării completează de minune acest tablou al prefacerilor.

Ca te faci, însă, că la început de septembrie ai oaspeți de seamă? Încep jocurile de divizie.

Nimic mai simplu. Construiești o tribună. De dușuri și vestiare te poți lipsi? Nu. Atunci? Nici o grijă. Bulgărușenii au prevăzut totul în proiect. Sub tribună. Ca pe „Republică“.

Pînă la începerea campionatului mai e foarte puțin, dar totul trebuie să fie gata.

Tovarășe mecanic Pauli! Vezi să meargă bine trenul. Doar ești direct interesat. Am auzit că aperi poarta echipei...

Cum o să fie cu caza-zea echipelor oaspete?

M-au lămurit cîteva jucători reșiteni, care au fost în demonstrație, acum un an sau doi, la Teremia Mare, tot în Banat.

Drept să-ți spun, tovarășe handbalist de la oraș, nu mi se pare neplăcut un drum cu sarețele, de la gară pînă în comună, peste cîmpul înmîrșmat.

Și nici găzduirea la adversarul direct, cu cîrnați de porc, plăcinte și un pahar de rubiniu, pe care ești liber să-l refuzi.

Apoi adversarul direct o să te ducă la cinematograful. S-ar putea să nu-ți pară prea interesantă completarea „Febra ațoasă la vaci“, dar bulgărușenii cresc vite și s-ar lipsi oricînd de „Bufonul regelui“.

Seara, la culcare, vei găsi lîngă pat o cană cu lapte proaspăt muls. Mama adversarului direct știe că handbalul nu-i joacă.

Dimineața te vei spăla la fîntînă, tot cu adversarul direct, și apoi, cam pe la zece, o să se pornească alaiul spre stadion, cu scrierari și diablari, cu copii, ca la nunta, cu „scuteriști“ și bicicliști pe de margine și cu fete sfioase zîmbind pe sub sprînceană.

Ce spui, mîrgem? Eu mă înscriu primul pentru croniclele meciurilor de „A“ de la „Bulgăruș“.

IOAN CHIRILĂ